

B1. Transcripció Práctica nº 1

Entrevista: MOC206-Xàtiva-D72. Rosana. C: 578 - E: 379

Font: <http://www.museudelaparaula.es>. Proj d'investigació "Manifestacions religioses: Els baptistes de Xàtiva"
Localització: Darrera entrevista, últim rostre situat en la segona pàgina del llistat d'entrevistades
Fragment vídeo: del minut 16 al 23,45. Transcripció textual (entrevistadora en negreta)

Resum: L'entrevista és una dona de Xàtiva membre de l'església evangèlica. És una dona alegre i comunicativa, mestra de xiquets en l'iniciació al culte. Treballa de cuinera. "Al principi, la família pensa que te claves en una secta". En l'entrevista explica les relacions familiars i de gènere pel que fa a les seues creences i la visió de l'església.

1 (...) - I TU EN ELS ANYS QUE PORTES EN L'ESGLÉSIA, L'HAS VIST CANVIAR MOLT L'ESGLÉSIA? HAN CANVIAT MOLT LES COSES O... [inintel·ligible]?

- Canviar sí que han canviat. Home, jo fa catorze anys, he perdut el compte, crec que catorze anys que vaig conèixer l'evangeli, no? Més o menys. I pues sí, les coses van canviant. Perquè abans, vullgues o no, la gent major, pensa d'una altra manera. Per exemple, al principi, tindria una bateria dins de l'església, pues als majors volien eixir correguents. De fet, encara els molesta a alguns majors. Però sí, van canviant. Van, com si diguérem, amoldant-se al temps que, que estem. Sense canviar la base, que la base és Jesucrist, sense canviar això, pues sí. Pues se van canviant coses, se van modernitzant. Els joves, hui en dia tenen molt, dins de l'església tenen molta..., no sé, treballen molt. I els majors, pobrets, pues estan ahí, i els costa a vegades comprendre als joves i tot, però jo pense que sí que està canviant, ha canviat.

2 - I COSES COM PER EXEMPLE, QUE HI HAJA UNA DONA PASTOR I TOT AIXÒ, QUE TAMBÉ ÉS UNA COSA NOVA, A TU TE PAREIX BÉ?

- Home, jo... me va paréixer molt bé. A vore, no me considere feminista [riu], però, però sí, sí. A vore, jo me sent més identificada en una dona que en un home, val? Jo a Elies el vull molt. I a Joaquím que és també el pastor, també el vull molt, però vullgues o no, pues com a dona, pues jo, per a mi va ser una satisfacció molt gran tindre una pastora. Per a mi, sí. Ja també, una perquè és un pas molt gran pa una dona, dins de l'església, perquè no te cregues que tot el món ho veu bé. Estan les persones que a les dones encara les tenen una miqueta apartades, no? Però no, però no, jo no. Tot al contrari, jo molt contenta. Bueno, molt contenta de tindre la meua pastora. Ademés, me puc apoiar molt en ella, mos compreguem, les dos siguem dones i jo ho sent molt, però els homes a les dones no les poden comprendre, igual que les dones mateixa mos compreguem. I per a mi ha sigut, és, és, de molta ajuda i de molta benedició. Per a mi és de molta benedició.

3 - I HI HA GENT, SOBRETOT PERSONES MAJORS, I ALGUNS QUE NO SÓN TANT, QUE M'HAN DIT: "JO ÉS QUE, QUAN LA IGLÉSIA ERA MÉS XICOTIUA ERA MILLOR PERQUÈ MOS CONEIXÍEM TOTS, EL TRACTE ERA MÉS PROPER, ANAVES ALLÍ I SABIES QUI TENIA FILLS, QUI NO, QUI NO SÉ QUÈ, I ARA ÉS MASSA GRAN". TU NOTES TAMBÉ AIXÒ, EIXA EXPERIÈNCIA, O TÉ IGUAL? EN ELS QUINZE ANYS QUE PORTES TU HO HAS VIST CANVIAR AIXÒ O NO?

- Sí, sí que s'ha vist. Abans, podríem dir que era una església de famílies. Hui en dia, no. Hui en dia és una església. Dins de l'església té que haver de tot, dins...perquè és l'església del Senyor, perquè ni és meua, ni és d'ells. És del Senyor, és l'església del Senyor. I el Senyor va vindre ací per a tots. No va vindre per a les famílies, ni per a... per algú en concret. No, va vindre per a tots. Entonces, li dóna molta riquesa, a l'església li dóna molta riquesa el que hi haja gent de tots els àmbits. És que te pots trobar de cultures diferents, de països diferents. Te pots trovar..., no sé, però li dóna molta riquesa.

Però, i a mi és que damunt m'agrada, m'agrada molt, perquè puc compartir en molta gent, puc canviar experiències, recibixes molt, i és que jo pense que l'església és per a tots. Entonces, dóna igual. Que clar és que a lo millor, no pots arribar a tots, perquè jo, de veres, jo ho intente. Hi ha gent que ve nova que dius: "ostras, pues jo no el conec encara". I me dóna ràbia, però és que jo no puc arribar a tres-centes persones. Per això, si no puc arribar jo, arriba l'altre. Però li dóna molta riquesa. Ademés, és que Déu va dir: "id y haced discípulos". I "discípulos, es todo el mundo", no és uns quants. És tots. Entonces, ojalá fórem, ací que hi ha? Vint-i-cinc mil habitants? Pues ojalá fórem els vint-i-cinc mil d'ací de Xàtiva. De veritat, no m'importaria, no tindria que haver esta església a soles, tindrien que haver a lo millor set o huit o nou o deu, me dóna igual, però que ojalá, ojalá. No. Jo estic molt contenta en que això canvie, en que canvie, el que les portes s'obriuen, i que vinga qui vinga. Que vinga qui vinga, i a recibir-lo i a voler-lo i a apoiar-lo i per supost a lo que Déu mos va dir. A que Déu mos va dir que "hiciéramos discípulos" i que "diéramos de comer al hambriento, al sediento, al..." A tot el món.

4 - I TU, PER EXEMPLE, EL QUE HI HAJA UNA QUANTITAT DE FIDELS QUE VÉNEN D'ALTRES PAÏSOS I AIXÒ, TU CREUS QUE AIXÒ SE NOTA MOLT? S'HA NOTAT MOLT EN LA IGLÉSIA QUE HI HAGEN RUMANESOS, ARGENTINS O D'ALTRES PAÏSOS? O TU NO NOTES ESPECIAL DIFERÈNCIA?

- No, jo crec que no. Jo crec que s'amolden prou bé a la nostra cultura. De totes les maneres, ells també porten la seua cultura, i és normal que hi hagen coses que fan de diferent manera. Lo que passa és que a lo millor són bones, per a posar-les en la nostra iglésia, no? Inclús podem canviar opinions i dir: "Pues mira, sí que és de veres que li dóna riquesa". És lo que dic, que li dóna riquesa. Puguem adaptar-nos, uns a altres. Ademés, que tinguem que fer-ho, perquè creguem en lo mateix, no? Entonces, no és ningun problema que vinguen, i ademés, mos agrada. Hem fet festes argentines, hem fet festes mexicanes, hem fet festes rumaneses, mos han... mos han convidat al menjar típic d'ells. Hem trobat riquesa, és que això és riquesa. Ja que jo no puc anar a tots eixos països, ojalá puguera anar!. Pues que vinguen ells i que m'ho ensenyen.

5 - I TU TROBES DIFERÈNCIA ENTRE, PER EXEMPLE, LES PERSONES QUE SÓN DE LA IGLÉSIA DE TRADICIÓ FAMILIAR, QUE PORTEN MOLTS ANYS EN LA IGLÉSIA EVANGÈLICA I LA GENT QUE VE DE NOU? ELS QUE S'HAN CONVERTIT FA POC DE TEMPS, O PERSONES QUAN JA EREN MAJORS?

- Diferència, però diferència...

6 - SÍ, VULL DIR, EN LA MANERA D'ENTENDRE LA IGLÉSIA I TOT AIXÒ. TU VEUS, TU VEUS DIFERÈNCIA ENTRE ALGÚ QUE ELL ÉS EVANGÈLIC, SON PARE ÉS EVANGÈLIC, S'AGÜELO ERA EVANGÈLIC, I EL QUE HO ÉS DES DE FA POC?

- Sí, pot ser que el que, que siguen una miqueta més tancats, els que porten ja anys, i que siguen més oberts els que venen ara, no? Oberts a l'hora de recibir, no? De recibir a la gent, de... Sí, és possible que siga eixa diferència, però tampoc és que, tampoc és una cosa exagerada, no? No, no crec que siga molt exagerat. Jo què sé, jo quan vaig vindre n'hi havien moltes famílies, però me van recibir molt bé, me van obrir les portes, jo què sé... He fet amics, que són de la mateixa família ells, però jo sóc amiga d'ells, no? Entonces, no... No, no es nota molt.